

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 11C/249/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313213764
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Gandelová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1313213764.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Gandelovou v právnej veci navrhovateľa : Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, so sídlom Pri vinohradoch č. 267, Bratislava, IČO : 30804191, zastúpený Advokátska kancelária Kolíková & Partners, s.r.o., so sídlom Radvanská č. 21, Bratislava, IČO : 47239441, proti odporkyni : S. K., bytom Pri Y. Č.. XXX, L., zastúpená J. Š.Á., bytom L. Č.. XX, L., o zaplatenie 2.228,44 eur s príslušenstvom takto

rozhodol :

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 3.478,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % p.a. zo sumy 2.013,01 eur od 05.04.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % p.a. zo sumy 215,43 eur od 09.09.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 1.249,73 eur od 18.01.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy právneho zastúpenia vo výške 1.196,13 eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie :

Návrhom na začatie konania, ktorý bol súdu doručený dňa 31.07.2013 sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť mu sumu 2.228,44 eur s príslušenstvom.

Svoj návrh odôvodnil tým, že je poskytovateľ sociálnej služby podľa § 35 a § 38 zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách. Účastníci konania uzatvorili zmluvu o poskytovaní sociálnej služby, podľa ktorej navrhovateľ poskytuje s účinnosťou od 01.02.2010 odporkyni sociálne služby v zariadení pre seniorov za úhradu 143,01 eur mesačne. Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti odporkyne uzavrieť dodatok ku zmluve o poskytovaní sociálnej služby, predmetom, ktorej bolo zvýšenie úhrady. Navrhovateľ funguje ako príspevková organizácia, ktorá je svojimi príjmami a výdavkami napojená na Bratislavský samosprávny kraj. Patrí medzi verejných poskytovateľov sociálnej služby, ktorý nevytvára zisk a chod zariadenia pre seniorov je financovaný z jeho rozpočtu ako aj z úhrad prijímateľov sociálnej služby. Výšku úhrady prijímateľov sociálnych služieb reguluje zákon o sociálnych službách. Podľa ustanovenia § 71 ods. 1 a 2 tohto zákona poskytovateľ určuje sumy úhrady za sociálnu službu, spôsob jej určenia a platenia v súlade so všeobecne záväzným nariadením obce alebo vyššieho územného celku, najviac vo výške ekonomicky oprávnených nákladov. Všeobecne záväzným nariadením je v tomto prípade všeobecne záväzné nariadenie Bratislavského samosprávneho kraja č. 31/2009. Ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce pre určenie náhrady sú poskytovateľ a prijímateľ povinní uzatvoriť dodatok ku zmluve o poskytovaní sociálnej služby. Všeobecne záväzné nariadenie č. 31/2009 bolo zmenené všeobecne záväzným nariadením č.39/2010, ktoré nadobudlo účinnosť 30.12.2010, pričom mesačná úhrada pripadajúca na odporkyňu mala byť 268,72 eur. Navrhovateľ odporkyni predložil dodatok č. 3/2011/P ku zmluve č. 10/2010/P, ktorý neuzatvorila. Všeobecne záväzné nariadenie č. 31/2009 bolo ďalej zmenené č.43/2011, ktoré nadobudlo účinnosť dňom 06.08.2011, mesačná úhrada pripadajúca na odporkyňu mala byť 204,90 eur. Navrhovateľ predložil odporkyni dodatok č.5, ktorý tiež neuzatvorila. Ku dňu podania návrhu

odporkyňa neuzatvorila dodatky ku zmluve o poskytovaní sociálnej služby, hoci navrhovateľ návrh dodatkov odporkyňi predložil v snahe zosúladiť existujúci zmluvný vzťah s právnymi predpismi. Tým, že odporkyňa neuzatvorila dodatky o zvýšenie náhrad, navrhovateľ zaznamenal stratu v príjmovej časti rozpočtu v podobe rozdielu medzi zaplatenými úhradami a úhradami, ktoré by mala odporkyňa zaplatiť podľa dodatkov. Túto stratu musel vykryť z iných vlastných zdrojov, čím mu vznikla škoda, v období od 01.01.2011 do 30.06.2013 vo výške 2.228,44 eur. Požiadal odporkyňu o plnenie výzvou zo dňa 05.03.2013, ktorá bola odporkyňi doručená dňa 07.03.2013, splatnosť nastala dňa 08.03.2013 a preto si uplatňuje úroky z omeškania od 09.03.2013 do zaplatenia.

Pod spisovou značkou 39Ro/1679/2013 vydal súd dňa 22.08.2013 platobný rozkaz.

Odporkyňa v zákonnej lehote podala odôvodnený odpor, uviedla, že namieta platnosť zmluvy, najmä v časti týkajúcej sa povinnosti uzatvoriť dodatok. Pri uzatváraní, aj počas trvania zmluvného vzťahu, bola uvádzaná omylu a jej slobodná vôľa bola neprípustne obmedzovaná použitím odtlačku okrúhlej pečiatky so štátnym znakom poskytovateľom na všetkých zmluvných dokumentoch, ktorý je formálnym znakom správneho orgánu a ktorým poskytovateľ nebol a nie je. Predložená zmluva o poskytovaní sociálnej služby ju zaväzuje k platbe sumy úhrady bez ohľadu na subjektívny limit ustanovených v § 73 ods. 2 zákona a objektívny limit stanovený v paragrafe 72 ods. 2. V úhrade za sociálnu službu, ktorú určil poskytovateľ, nie je vyčíslená úhrada za stravovanie ako aj ostatné obslužné činnosti, ktoré si zabezpečuje sama, pričom pri poskytovaní sociálnej služby celoročnou pobytovou formou zákonodarca počíta s týmto nákladom, podľa jej názoru poskytovateľ takto falšuje výsledok. Vzájomné povinnosti sú nevyvážené, zmluvné povinnosti sú vymedzené odchylné ako určuje zákon.

Ku podanému odporu sa navrhovateľ vyjadril, uviedol, že návrh odôvodňuje tým, že odporkyňa napriek zmluvnej povinnosti a zákonnej povinnosti neuzatvorila dodatok ku zmluve, predmetom ktorého by bolo zosúladenie výšky úhrady podľa všeobecne záväzného nariadenia, v dôsledku čoho navrhovateľ nenadobudol pohľadávku, ktorú by si mohol vymôcť na základe dodatkov. Týmto konaním odporkyne došlo k znevýhodneniu právnych pomerov navrhovateľa. Ďalej uvádzal, že zmluvu nemožno považovať za spotrebiteľskú, výšku úhrady stanovil v súlade so zákonom, pričom poukázal na to, že výška mesačných ekonomicky oprávnených nákladov na jednu osobu v zariadení pre seniorov bola v roku 2011 vo výške 574,94 eur a v roku 2012 vo výške 531,83 eur. Podľa navrhovaného dodatku zmluvy mala byť suma úhrady zvýšená na sumu 268,72 eur mesačne od 01.01.2011 a na sumu 204,90 eur od 06.08.2011. Z toho vyplýva, že navrhovaná suma úhrady rešpektuje objektívny limit, nepresahuje ekonomicky oprávnené náklady. Čo sa týka subjektívneho limitu, ktorým je 20 % životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu, odporkyňa v konaní nepreukázala, že by mala nižší príjem ako súčet navrhovanej mesačnej úhrady a sumy 20 % životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu.

Uznesením č.k. 11C/249/2013-210 zo dňa 11.11.2015 súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania a to za ďalšie obdobie od 01.07.2013 do 14.01.2015..

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov a to zriaďovacou listinou č. 012/2009, všeobecne záväzným nariadením Bratislavského samosprávneho kraja č. 31/2009, č. 39/2010, listom Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR zo dňa 26.02.2014, zmluvou uzatvorenou medzi účastníkmi konania dňa 27.01.2010, predkladanými návrhmi dodatkov zmluvy, osobnou kartou klienta, rozhodnutím primátora zo dňa 25.11.2010, ekonomicky oprávnenými nákladmi za rok 2011, 2012,2013, listom zo dňa 05.03.2013, vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne a zistil nasledovný skutkový stav.

Zriaďovacou listinou zo dňa 22.06.2009 Bratislavský samosprávny kraj zriadil rozpočtovú organizáciu, Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, ktorá svojimi príjmami a výdavkami je napojená na rozpočet Bratislavského samosprávneho kraja.

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky podalo dňa 26.02.2014 vysvetlenie, v ktorom sa uvádza, že Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača predstavuje jeden právny subjekt, ktorý poskytuje dva druhy sociálnych služieb, domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov, oba celoročnou pobytovou formou. Uvedené dve druhy sociálnych služieb poskytuje poskytovateľ na troch miestach v Bratislave. Skutočnosť, že daný druh sociálnej služby je poskytovaný jedným poskytovateľom v rôznych budovách neznamena, že ide o samostatného poskytovateľa, respektíve samostatné zariadenie. Pri výpočte ekonomicky oprávnených nákladov

konkrétneho poskytovateľa je potrebné vychádzať ekonomicky oprávnených nákladov daného druhu poskytovanej sociálnej služby a to bez ohľadu na to, že poskytovateľ poskytuje daný druh sociálnej služby na viacerých miestach. Pri výpočte ekonomicky oprávnených nákladov pred druh sociálnej služby nachádzajúcej sa na dvoch miestach sa vychádza z celkových nákladov, ktoré vznikli na danú sociálnu službu v oboch miestach.

Zastupiteľstvo Bratislavského samosprávneho kraja rozhodnutím zo dňa 17.06.2009 prijalo Všeobecne záväzné nariadenie č.31/2009 o bližších podmienkach poskytovania sociálnych služieb, o spôsobe určenia úhrady, výške úhrady a spôsobe platenia úhrady za sociálne služby, ktoré sú poskytované zariadeniami sociálnych služieb v zriaďovateľskej pôsobnosti Bratislavského samosprávneho kraja

Dňa 15.12.2010 bolo prijaté Všeobecne záväzné nariadenie Bratislavského samosprávneho kraja č. 39/2010, ktorým sa mení všeobecne záväzné nariadenie č. 31/2009 zo dňa 17.06.2009 o bližších podmienkach poskytovania sociálnych služieb, o spôsobe určenia úhrady, výške úhrady a spôsobe platenia úhrady za sociálne služby, ktoré sú poskytované zariadeniami sociálnych služieb v zriaďovateľskej pôsobnosti Bratislavského samosprávneho kraja v znení všeobecne záväzného nariadenia č. 35/2010 zo dňa 23.07.2010.

Dňa 24.06.2011 bolo prijaté Všeobecne záväzné nariadenie Bratislavského samosprávneho kraja č. 43/2011, ktorým sa mení Všeobecne záväzné nariadenie č. 31/2009 v znení neskorších úprav.

Dňa 27.01.2010 bola účastníkmi konania uzatvorená zmluva č. 10/2010/P o poskytovaní sociálnej služby, ktorej predmetom bola úprava vzájomných práv a povinností pri poskytovaní sociálnej služby. Zmluva bola uzatváraná na základe písomnej žiadosti odporkyne zo dňa 14.05.2008 ako aj na základe právoplatného rozhodnutia zo dňa 10.06.2008 o zaradení do poradovníka čakateľov a poskytovaní sociálnej pomoci. Sociálna služba sa začína poskytovať odo dňa 01.02.2010, na dobu neurčitú. Úhrada za sociálnu službu podľa Všeobecne záväzného nariadenia Bratislavského samosprávneho kraja č. 31/2009 predstavovala sumu 143,01 eur mesačne. Článok 8 zmluvy - úhrada za poskytnuté služby sa mení, ak sa zmenia všeobecne záväzné nariadenia Bratislavského samosprávneho kraja. Ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na určenie úhrady za sociálnu službu poskytovateľ sociálnej služby a prijímateľ sociálnej služby sú povinní uzatvoriť písomný dodatok k tejto zmluve.

Z rozhodnutia primátora Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy zo dňa 25. 11. 2010 súd zistil, že odporkyňa sa považuje za fyzickú osobu odkázanú na sociálnu službu v zariadení pre seniorov, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.01.2011.

Navrhovateľ predložil odporkyňi dodatok č. 3/2011/P, dodatok č. 5/2011/P a dodatok č. 6/2013/P ku zmluve č. 10/2010/P o poskytovaní sociálnej služby, ktoré odporkyňa nepodpísala.

Listom zo dňa 05.03.2013, ktorý odporkyňa prevzala dňa 07.03.2013 navrhovateľ vyzval odporkyňu na uzatvorenie navrhovaného dodatku a na úhradu dlžnej sumy.

Z prehľadu ekonomicky oprávnených nákladov za rok 2011 súd zistil, že tieto predstavujú mesačne sumu 574,94 eur, ekonomicky oprávnené náklady za rok 2012 predstavujú sumu 531,83 eur.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že sa jej nepáči ako s ňou zaobchádzajú, považuje to za nedôstojné. Všetko si robí sama, nie je taká stará, aby ju niekto riadil a ona ho musela poslúchať. Sama sa vzdeláva, nepovažuje za účelné chodiť do niektorých krúžkov. Podľa jej názoru sa nemala možnosť vyjadriť ku jednotlivým činnostiam, ktoré sú uvedené v článku 4 zmluvy. Sama si upratuje, vysáva, nakupuje, zaobstarala si vozíček, ktorý jej pomáha pri nákupe, keď potrebuje ísť lekárovi, vezme si taxi. Zo strany odporcu využíva iba bývanie, keď chodila do jedálne, bola sklamaná. Má vlastné vybavenie, automatickú práčku, vlastný vysávač. Pomáha jej to po psychickej aj fyzickej stránke, vadilo by jej, keby ju niekto obsluhoval. Okrem ubytovania nepožadovala nič, nemala záujem o obslužné činnosti, nemala dostatok času na uzatvorenie dodatkov, chcela, aby jej navrhovateľ predložil na čo boli finančné prostriedky vynaložené, chcela, aby jej bola predložená klientská karta.

Podľa ustanovenia § 420 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to čo poškodenému ušlo. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada, ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa ustanovenia § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Predpoklady zodpovednosti za škodu občiansky zákonník vyslovene neustanovuje, sú definované právnou teóriou a ich obsah je naplňovaný judikatúrou. Predpokladmi vzniku občianskoprávnej zodpovednosti v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka sú porušenie právnej povinnosti, vznik škody, existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a zavinenie. Existencia týchto predpokladov vzniku zodpovednosti musí byť v prejednávacom prípade skúmaná a preukazovaná.

Porušenie povinnosti vyplývajúcej z právnej normy sa posudzuje podľa právneho stavu, ktorý bol v čase úkonu. V prejednávacom prípade bolo preukázané, že účastníkom konania vyplýva povinnosť uzatvoriť zmluvu priamo zo zákona o sociálnych službách (ustanovenie § 72 ods. 2 zákona o sociálnych službách). S účinnosťou od 01.01.2009 bola zmenená právna úprava poskytovania sociálnych služieb s tým, že poskytovateľom sociálnych služieb nebude doručované rozhodnutie o výške úhrady za poskytovanú sociálnu službu, podľa novej právnej úpravy sú prijímatelia sociálnej služby povinní platiť úhradu, ale výška úhrady sa určuje zmluvou v súlade so všeobecne záväzným nariadením. Predchádzajúca právna úprava v zákone o sociálnej pomoci umožňovala určovať výšku úhrady formou rozhodnutia, jednostranným právnym aktom, nová právna úprava hovorí o určení úhrady poskytovateľom, pričom určenie sa má vykonať zmluvou, napriek tomu, že výška úhrady nemôže byť predmetom dohody, ale musí byť v súlade so všeobecne záväzným nariadením. Hoci poskytovateľa prijímateľ sociálnej služby uzatvárajú o výške úhrady zmluvu, nemajú právo dohodnúť inú sumu ako sumu určenú právnymi predpismi, všeobecne záväzným nariadením Bratislavského samosprávneho kraja, suma úhrady nemôže byť vyššia ako ekonomicky oprávnené náklady.

Aj uzatvorená zmluva reflektovala na právnu úpravu a upravovala povinnosť zmluvných strán uzatvoriť dodatok ku zmluve v prípade, že sa zmenia podmienky poskytovania sociálnej služby. Článok 8 zmluvy upravoval, že úhrada za poskytnuté služby sa mení, ak sa zmenia všeobecne záväzné nariadenia Bratislavského samosprávneho kraja. V takom prípade, ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na určenie úhrady za sociálnu službu sú účastníci konania (poskytovateľ sociálnej služby a prijímateľ sociálnej služby) povinní uzatvoriť písomný dodatok k tejto zmluve. Odporkyňa túto povinnosť vyplývajúcu jednak zo zákona, ale aj z uzatvorenej zmluvy, porušila. Treba ešte podotknúť, že predmetná zmluva je platná, v konaní nebol preukázaný opak. Nebolo preukázané, že by predmetnú zmluvu odporkyňa uzatvárala v tiesni, za nápadne nevýhodných podmienok, prípadne, že by zmluva bola z iného dôvodu neplatná. Bolo preukázané, že zmluva bola uzatváraná na základe písomnej žiadosti odporkyne zo dňa 14.05.2008, pričom odporkyňa bola istú dobu zaradená do poradovníka čakateľov na poskytovanie sociálnej pomoci. Odporkyňa namietala, že malo dôjsť k obmedzeniu jej zmluvnej voľnosti použitím odtlačku úradnej pečiatky navrhovateľa na zmluve. Neuviedla akým spôsobom to ovplyvňuje platnosť zmluvy, v čom spočíva jej omyl. V konaní nebolo preukázané, že by odporkyňa bola nejakým spôsobom nútená ku podpisu zmluvy a nebola nútená ani k prijímaniu sociálnych služieb. Taktiež bolo preukázané, že úhrada za sociálnu službu podľa Všeobecne záväzného nariadenia Bratislavského samosprávneho kraja č. 31/2009 predstavovala sumu 143,01 eur mesačne a neskôr bola táto výška zmenená, v nadväznosti na zmenu všeobecne záväzného nariadenia Bratislavského samosprávneho kraja.

Ďalším predpokladom všeobecnej zodpovednosti za škodu je existencia, vznik škody. Ani tento pojem Občiansky zákonník nedefinuje, škodou sa rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, peniazmi. Navrhovateľ v konaní preukázal zmenu ekonomicky oprávnených nákladov, preukázal, že odporkyni predkladal návrhy na uzatvorenie dodatkov ku zmluve o poskytovaní sociálnej služby. Preukázal výšku škody.

Tretím predpokladom je objektívna existencia príčinnej súvislosti, kauzálneho nexu, medzi porušením právnej povinnosti, protiprávnym úkonom ako príčinou a škodou ako následkom. Príčinná súvislosť je rozhodujúcim momentom, ktorým zakladá zodpovednosť za škodu, nestačí pravdepodobnosť príčinnej

súvislosti, ale naopak príčinnú súvislosť treba vždy dokazovať. Aj tento predpoklad na priznanie náhrady škody bol v konaní preukázaný

Ďalším predpokladom zodpovednosti za škodu je zavinenie, pod týmto pojmom rozumieme psychický stav, nerozlišujeme medzi úmyselným konaním a konaním z nebanlivosti. Okolnosti treba posudzovať nielen zo subjektívneho hľadiska, ale z hľadiska objektívneho, súd je povinný skúmať situáciu, ktorá existovala v dobe, kedy došlo ku spôsobeniu škody. Súd dospel ku záveru, že v konaní boli preukázané všetky zákonné predpoklady na priznanie náhrady škody. Bolo preukázané, že sa zmenili skutočnosti rozhodujúce pre určenie náhrady, odporkyňa neuzatvorila dodatok ku zmluve, hoci takáto povinnosť jej zo zmluvy vyplývala a navrhovateľ ju na to vyzval a dodatok ku zmluve predložil. V konaní bolo preukázané, že všeobecne záväzné nariadenie č. 31/2009 bolo zmenené všeobecne záväzným nariadením č.39/2010, ktoré nadobudlo účinnosť 30.12.2010, pričom mesačná úhrada pripadajúca na odporkyňu predstavovala čiastku 268,72 eur. Neskôr bolo všeobecne záväzné nariadenie zmenené a to nariadením č.43/2011, ktoré nadobudlo účinnosť dňom 06.08.2011, mesačná úhrada pre odporkyňu predstavovala čiastku 204,90 eur. Rozdiel medzi čiastkami, ktoré odporkyňa uhrádzala za poskytovanie sociálnej služby a čiastkami, ktoré by bola povinná uhrádzať v prípade, že by riadne uzatvorila dodatok ku zmluve tak, ako sa zaviazala, predstavuje žalovanú čiastku. Preto súd návrhu vyhovel a zaviazal odporkyňu ku zaplateniu sumy 3.478,17 eur.

Odporkyňa argumentovala, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou. S týmto tvrdením sa súd nestotožňuje, navrhovateľ nie organizácia, ktorá slúži na dosahovanie zisku, ale ide o právnickú osobu, ktorej účelom je zabezpečenie dostupnosti ak čo najvyššej kvality sociálnych služieb pre osoby, ktoré sú naj poskytovanie odkázané. Predmetná zmluva bola uzatvorená v zmysle zákona o sociálnych službách. Základné náležitosti zmluvy sú práve v tomto zákone, spôsob určenia výšky úhrady je taktiež stanovený zákonom.

Odporkyňa tvrdila, že zásadný problém spočíva v tom, že navrhovateľ poskytuje dve osobitné služby na osobitných miestach. Podľa odporkyne je chyba pri výpočtoch, pričom v ekonomicky oprávnených nákladoch sú uvedené aj odvody z miezd, čo považuje za chybu, podľa jej názoru štandardné výdavky pre jednotlivé druhy zariadení sú rozdielne, výpočty nezodpovedajú skutkovému stavu a sú dosiahnuté prepočítaním neznámym spôsobom, vypočítané náklady sú vyššie ako skutočné náklady. Navrhovateľ sa bránil tým, že nevedie účtovníctvo na každý druh sociálnej služby samostatne, pričom túto skutočnosť nepovažoval za rozpor so zákonom ani hlavný kontrolór, je to jedna z možností, ako viesť účtovníctvo. Vedenie účtovníctva navrhovateľa nebolo nikdy vytýkané, vedie náklady spoločne, pričom tieto vypočítava nie svojvoľne, ale na základe metodiky zriaďovateľa. Čo sa týka metodiky výpočtu ekonomicky oprávnených nákladov tieto sú vedené spoločne, útvary hlavného kontrolóra Bratislavského samosprávneho kraja nemal voči takémuto vedeniu účtovníctva výhrady, zriaďovateľ má teda vedomosť o tejto skutočnosti a metodicky usmernil navrhovateľa pri rozpočítaní nákladov na jednotlivé druhy sociálnych služieb. Túto skutočnosť súd považoval za preukázanú a preto na námietky odporkyne neprihliadal a nepovažoval z tohto dôvodu ani za účelné doplnenie dokazovania, ktoré navrhovala odporkyňa.

Súd zamietol návrh odporkyne, ktorá žiadala, aby navrhovateľ predložil ekonomické oprávnené náklady v štruktúre ako ich požadovala ona (podľa jej názoru ekonomicky oprávnené náklady sú limitované obsahom služby, sú to výdavky priamo súvisiace s poskytovaním služby a do týchto výdavkov nemôžu byť zahrnuté výdavky súvisiace s údržbou, rekonštrukciou, opravami, výbavou interiéru). Takéto doplnenie dokazovania súd považoval za nevhodné nakoľko mal za to, že výpočet ekonomicky oprávnených nákladov je v kompetencii navrhovateľa, ako poskytovateľa služby, pričom jeho zriaďovateľ - Bratislavský samosprávny kraj listom zo dňa 14.02.2015 potvrdil a overil súdu predkladané ekonomicky oprávnené náklady za roky 2011 až 2013, ktoré sú v súlade so zákonom a jeho usmerneniami.

Na návrh na doplnenie dokazovania, ktorý bol súdu doručený po vyhlásení uznesenia o skončení dokazovania súd neprihliadal.

O príslušenstve súd v zmysle ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý si svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s platením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úroky z omeškania možno navrhovateľovi priznať iba od času, keď sa odporkyňa dostala do omeškania. Podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Keďže pri nároku na náhradu škody nie je v Občianskom zákonníku určená doba plnenia, je treba vychádzať z toho, že ten kto škodu spôsobil, je povinný plniť prvý deň po tom, čo bol veriteľom o splnenie pohľadávky požiadaný. Navrhovateľ zaslal odporkyni výzvu na plnenie dňa 07.03.2013, túto skutočnosť považoval súd za preukázanú, preto zaviazal odporkyňu ku zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5,75 % zo žalovanej sumy 2.013,01 eur od 09.03.2013 do zaplatenia. Rovnako súd postupoval pri úrokoch z omeškania po rozšírení návrhu na začatie konania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) a v spore úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia, ktorá bola vyčíslená v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov za nasledovné úkony právnej služby :

1. Prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 26.07.2013, á 91,29 eur, režijný paušál 7,81 eur,
2. Písomné podanie na súd, návrh na začatie konania zo 20.5.2013, á 91,29 eur, režijný paušál 7,81 eur,
3. Písomné podanie vo veci samej, vyjadrenie ku odporu zo dňa 06.12.2013, á 91,29 eur, režijný paušál 7,81 eur,
4. Účasť na pojednávaní 01.07.2014, bez prejednania veci, á 22,82 eur, režijný paušál 8,04 eur,
5. Účasť na pojednávaní dňa 09.10.2014, á 91,29 eur, režijný paušál 8,04 eur,
6. Účasť na pojednávaní dňa 04.12.2014, á 91,29 eur, režijný paušál 8,04 eur,
7. Účasť na pojednávaní dňa 17.02.2015, á 91,29 eur, režijný paušál 8,39 eur,
8. Písomné podanie zo dňa 02.11.2015, á 91,29 eur, režijný paušál 8,39 eur,
9. Účasť na pojednávaní dňa 03.11.2015, bez prejednania veci, á 22,82 eur, režijný paušál 8,39 eur,
10. Písomné podanie zo dňa 02.11.2015, rozšírenie návrhu , á 91,29 eur, režijný paušál 8,39 eur,
11. Účasť na pojednávaní dňa 30.06.2016, á 131,13 eur, režijný paušál 8,58 eur.

Súd nepriznal právnemu zástupcovi navrhovateľa náhradu za úkon právnej pomoci označený ako žiadosť o nariadenie pojednávania (nie účelné uplatňovanie práva) a vyjadrenie na výzvu súdu (navrhovateľ bol vyzvaný na doloženie písomností, nie na vyjadrenie).

Trovy právneho zastúpenia spolu s daňou s prídanej hodnoty predstavujú čiastku 1.196,13 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie musí byť podpísané a datované a teba ho predložiť vrátane príloh v takom počte rovnopisov, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli uplatnené;

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.